

F. t. l. om stempelafgift.

loven, hvilket er tilfældet for aktier og interimbeviser, vekslenbossementer og vekseltransport, livsforsikringspolicer, præmieobligationer, lotterisedler og kreditforeningsobligationer. Under hensyn til, at det allerede ved gennemførelsen af gældsbrevsloven i 1938 forudsattes, at gældsbreve skal kunne udstedes til ihændehaveeren, er det ikke fundet rimeligt, at en bestemmelse i en afgiftslov skal forhindre dette. Mulige betænkeligheder af afgiftsmæssig art kan overvindes ved at fastsætte et højere stempel, når dokumentet udstedes til ihændehaveer eller med navnet in blanco. Denne løsning er i øvrigt allerede anvist som en betingelse for en bevillingsmæssig tilladelse i den gældende stempellov (§ 91, stk. 2) for så vidt angår partialobligationer og andre til almindelig omsætning bestemte obligationer. Den gældende stempelovs generelle forbud mod at udstede ihændehaveerdokumenter er derfor ikke opretholdt i forslaget (jfr. § 59).

4. Afgiftsprovenuet.

Med hensyn til de provenumæssige virkninger af lovforslaget må det indledningsvis nævnes, at et afgiftssystem med afgiftsmærker ikke i sig selv giver mulighed for at beregne eller skønne over, hvorledes det samlede provenu fordeler sig på de forskellige arter af dokumenter. Det har dog, jfr. foran, været muligt på grundlag af den foreliggende statistik og på grundlag af de foreliggende regnskabsstal for stempelafgift indbetalt af forsikrings-selskaber og de faste lotterier at anslå visse dokumenters „anpart“ i det samlede provenu; men disse skønsmæssige beregninger er behæftet med betydelig usikkerhed. Denne usikkerhed med hensyn til, hvorledes afgiftsprovenuet er fordelt på de

forskellige dokumentarter, får imidlertid ingen betydning, såfremt man i en ny stempellov opretholder samme forhold mellem afgiftssatserne for de forskellige dokumentarter, som findes i den gældende lov. Som det vil fremgå af nedenstående oversigt har man i nærværende forslag som overvejende hovedregel opretholdt det i stempelovnen fastlagte forhold mellem afgiftssatserne for de forskellige dokumenter. Den gældende 3. klasses takst $\frac{1}{5}$ pro mille (fra 1. april 1965: $\frac{2}{5}$ pro mille) er dog som nævnt forhøjet til 1 pro mille; men dette vil antagelig opvejes af, at der foreslås stempelfrihed for en række dokumenter, som efter de gældende regler stemples med 3. klasses takst, jfr. foran afsnit 3.

Stempelafgiften har i finansåret 1966-67 indbragt 283.921.454 kr. og er for finansåret 1967-68 budgetteret til 320 mill. kr. Tinglysningsafgiften og skibsregistreringsafgiften har i finansåret 1966-67 indbragt tilsammen ca. 42.950.000 kr. For finansåret 1966-67 (ligesom for 1965-66) var stempelafgiften forhøjet til det dobbelte, jfr. lov nr. 17 af 28. januar 1966 (for 1965-66: lov nr. 76 af 31. marts 1965). Dette er også tilfældet for indeværende finansår, jfr. lov nr. 79 af 18. marts 1967.

Ved fastsættelsen af afgiftssatserne i nærværende forslag tilsigtes at opretholde halvdelen af den midlertidige stempelafgiftsforhøjelse, hvortil kommer de i forslaget indarbejdede tinglysnings- og registreringsafgifter, for hvis vedkommende der ikke er tilsigtet nogen forhøjelse af afgiftsprovenuet.

De foreslåede afgiftssatser for de i afgiftsmæssig henseende vigtigste dokumenter sammenholdt med de gældende afgiftssatser fremgår af følgende oversigt:

	Gældende stempel, inkl. den midlertidige fordobling.	Gældende tinglysn.- (registr.)-afgift	Forslaget
Skøder på fast ejendom	1 pct. af købesummen	0,2 pct.	1 pct.
Skibsskøder	0,4 pct. af købesummen	0,2 pct.	0,5 pct.
Pantebreve med underpant i fast ejendom, skib eller løssøre.	0,4 pct. af pålydende	0,1 pct. + 0,05 pct. for aflysning.	0,5 pct.
Gældsbreve, herunder håndpant og kaution.	0,4 pct. af pålydende	tinglyses ikke.	0,3 pct.
Lejekontrakter om ejendomme og lokaler, lejligheder m. v.	1 pct. af årslejen hvis normalt opsigelsesvarsel stigende til 3 pct. hvis uopsigelig i mere end 20 år.	0,1 pct. men tinglyses normalt ikke.	0,75 pct. for boliglejemål 1,5 pct. for erhvervslejemål.